

विभ्रमः, पुं. (वि + भ्रम + घञ् ।) ह्रासभेदः । च तु स्त्रीणां शृङ्गारभावजक्रियाविशेषः । इत्यमरः ॥ (यथा, मेघदूते । २६ ।

“स्त्रीकामादां प्रणयवचनं विभ्रमो हि प्रियेषु ॥” मद्रागहर्षजनितविपर्ययासो विभ्रमः । यथा अन्वनिमित्तमानसादुत्यायाश्च गमनं प्रियारब्धकयामाणिय सखा सहानुपनसुचैर्हसितक्रीडौ पुष्यादीनां वाचुषा सहसैव तत्परिभ्यागः । वस्त्राभरणमाख्यानामकारणतः खड्गनमाननश्च । यदुक्तम् ।

“क्रोधः स्मितश्च कुसुमाभरणादियाचुषा तदर्चनश्च सहसैव विमलनश्च ।

आश्रित्य कान्तवचनं लपनं सखीभि-

र्निष्कारणोत्थितगतं वद विभ्रमं तत् ॥” इति ।

“चित्तवृत्तानवस्थानं शृङ्गारादिभ्रमो भवेत् ॥” इत्यमरश्च च । तथाञ्च ।

“विभ्रमस्वरया कावे भूषास्त्रानविपर्ययः ।” यथा,—

“श्रुत्यायातं वदिः कान्तमसमापितभूषया । भावेऽङ्गनं दृशोर्णां का कपोले तिलकः जतः ॥” इति ।

शोधितां यौवनयो विकारो विभ्रमः । इत्येके । विभ्रान्तिर्विभ्रमः घञ् । इति भरतः ॥ अपि च ।

“वल्गुभ्राप्रिवेजायां महनावेशसंभ्रमात् । विभ्रमो ह्यरमाख्यादिभूषास्थानविपर्ययः ॥” इत्युन्वलयनौजमणिः ॥

आग्निः । इति मेदिनी । मे, ५२ ॥ (यथा, भागवते । ४ । ०१ । १२ ।

“तमत्रिभंगवानैश्वत् त्वरमाशं विहायसा । आसुक्तमिव पाषण्डं योऽधर्मे धर्मेविभ्रमः ॥” शोभा । (यथा, राजतरङ्गिण्याम् । ३ । ३६० ।

“जलाटे शूलसुद्राङ्गे जरासुक्ताः शिरोरुहाः । तस्य श्मभ्रमामासङ्गगङ्गाभ्योविभ्रमं दधुः ॥” यथा च अमरशतके । १ ।

“व्यालजिह्वद्वखटकासुखपाणिष्टे प्रेङ्गन्नखांशुचयसंवलितोऽम्बिकायाः । त्वां पातुमङ्ग रितपल्लवकर्णपूर-

लोभभ्रमदभ्रमरविभ्रमभ्रक्तटाचः ॥” संशयः । इति हेमचन्द्रः ॥ (यथा, कथाचरित्सागरे । १६ । ६५ ।

“पूरयन् बहुनादाभिर्वाहिनौभिर्भुवस्तलम् । कुञ्जकाण्डनिर्मैधवर्षासमयविभ्रमम् ॥” भ्रमणम् । इति शब्दरत्नावली ॥ (विकारविशेषः । यथा,—

“तोत्रार्त्तरपि नाजीर्णो पिवेच्छूलजमौषधम् । आमसन्नोऽनलो नाशं पक्तुं दीर्घावधाशनम् ॥ निहन्त्यादपि चेतेषां विभ्रमः सहसातुरम् । जीर्णांशने तु भैषज्यं युञ्ज्यात् सत्वगुरुदरे ॥” इति वाभटे स्रजस्थानेऽष्टमेऽध्याये ॥

विभ्रमा, स्त्री, वाहकम् । इति शब्दरत्नावली ॥ विभाट, [ज] चि, (विशेष्येभ्य आजते इति ।

विभाङ्, [ज] वि + भाञ् + “अन्येभ्योऽपि

दृश्यते ॥” ३।२।१०० । इति क्रिप् ।) अलङ्कारादिना दीर्घशीलः । तत्पर्यायः । आजित्वाः २ रोपिष्णुः ३ । इत्यमरः ॥ (यथा, ऋग्वेदे । १० । १०० । १ ।

“विभाङ् दृष्टव्यवतु सोम्यं मध्यायुर्दधुद्वयपताविहृतम् ॥”

“विभाङ् विभाणमानः विशेष्येभ्य दीर्घमानः ॥” इति तद्गाथ्ये सायणः ॥)

विभ्रान्तः, चि, विभ्रमयुक्तः । विपूर्वभ्रमधातोः क्तप्रत्ययेन निष्पन्नः ॥ (यथा, गीतायाम् । १६ । १६ ।

“अनेकचित्तविभ्रान्ता मोहजालसमाहृताः ॥”

विभ्रान्तिः, स्त्री, (वि + भ्रम + क्तन् ।) विभ्रमः । इति विभ्रमशब्दटीकायां भरतः ॥ (यथा, प्रबोधचन्द्रोदये । “स्फुरद्वैतविभ्रान्तिसन्तान-सन्तानवन्दारुचंसारनिद्रापहारेकद्वैतेति ॥”)

विमत्, चि, विरुद्धमतिविशिष्टः । विपूर्वमनघातोः क्तप्रत्ययेन निष्पन्नः ॥

विमनस्, चि, विमनाः । विनिश्चयहीनं मनोऽस्येति बहुव्रीहये क्तप्रत्ययेन निष्पन्नः ॥ (यथा, भागवते । ७ । १० । ६१ ।

“बलोक्य भयसङ्कल्पं विमनस्कं वृषध्वजम् ॥”

विमगाः, [ख] चि, (विरुद्धं मनो यस्य ।) चिन्तादियाङ्कुलचित्तः । तत्पर्यायः । दुर्मेनाः २ अन्तर्मेनाः ३ । इत्यमरः ॥ दुःखितमानसः ४ ॥ इति शब्दरत्नावली ॥ (यथा, देवीभागवते । १ । १६ । १० ।

“मिष्टमस्त्रि सदा राजन् सुदितो विमनास्तथा । मालायाश्च तथा सर्पे समदृक् कृत्पुतोत्तमः ॥”

विमयुः, पुं, (वि + मी + “यरच् ॥” इत्यच् ।) विनिमयः । इति हेमचन्द्रः ॥

विमर्हः, पुं, (विच्छद्यतेऽर्था इति । वि + च्छद् + घञ् ।) कालकृतवृक्षः । इति रत्नमाला । कालकासुन्दिया इति भाषा । विमर्हनम् । इति शब्दरत्नावली ॥ (यथा, रघुः । ५ । ६५ ।

“तं कर्णभूषणनिपीडितपीवर्षांश-श्रयोत्तरच्छदविमर्हकशाङ्गरागम् ॥” सम्यक् । यथा, रघुः । १३ । २० ।

“असौ महेश्वरिद्विपदानगन्धि-स्त्रिमार्गगावोचि विमर्हशीतः ॥”

“त्रिमार्गगा गङ्गा तस्या वीचीर्णा विमर्हन सम्यक्केण शीतः ॥” इति तट्टीकायां मञ्जिनायः ॥ युद्धम् । यथा, रामायणे । ३ । ३२ । ७ ।

“देवासुरविमर्हेषु वज्राशनिजतत्रणम् ॥” कलहः । यथा, तत्रैव । ७ । ६३ । २४ ।

“कार्याधिना विमर्हो हि राज्ञो दोषाय कल्पते ॥”

विमर्हकः, पुं, (विमर्ह एव । स्वार्थे कन् ।) चक्रमर्हः । इति राजनिर्घण्टः ॥ (चक्रमर्हशब्देऽस्य गुणादयो विज्ञेयाः ।)

विमर्हनं, स्त्री, (वि + च्छद् + क्युट् ।) कुकुमादिमर्हनम् । तत्पर्यायः । परिमलः २ । इत्य-

मरः ॥ विमर्हः ३ । इति शब्दरत्नावली ॥ विशेष्येभ्य मर्हनश्च ॥ (यथा, महाभारते । ३ । ३६ । ३ ।

“धर्मस्य जानमानोऽहं गतिमग्यां सुदुर्लभाम् । कथं बलात्करिष्यामि मेरोरिव विमर्हनम् ॥”

त्रि, विशेष्येभ्य च्छदनातीति । वि + च्छद् + क्युट् । मर्हनकारो । पीडादायकः । यथा, कथाचरित्सागरे । ११३ । १६ ।

“अभूच्च वारणस्तस्य परसेनाविमर्हनः । महान् कुबलयपीड इति ख्याती महतीतथे ॥” यथा च साहित्यदर्पणे । ४ । २६६ ।

“अयं स रसनोत्कर्षो पीनस्तनविमर्हनः । नाभ्युदजघनस्यर्षो नीवीविसंघनः करः ॥”

विमर्होऽयः, पुं, (विमर्होऽङ्गित्थेति । उतु + ख्या + क्तः ।) मर्हनाच्चातसुगन्धादिः । यथा,—

“अथ गन्धे परिमली विमर्होऽस्य मनोचरे । दूरगाभी मनोहारो गन्ध आमोद ईरितः ॥” इति शब्दरत्नावली ॥

विमर्शनं, स्त्री, (वि + च्छद् + क्युट् ।) परामर्शः । वितर्कः । यथा,—

“वितर्कः स्यादुत्तमं परामर्शो विमर्शनम् । अध्याहारस्तर्कं जहोऽस्यान्यगुणदूषणम् ॥” इति हेमचन्द्रः ॥

(विच्छद्यतेऽनेनेति । करणे क्युट् । ज्ञानम् । यथा, भागवते । ६ । १ । ११ ।

“कर्मणा कर्मनिर्हारो न ह्यात्यन्तिक इत्यते । अविददधिकारित्वात् प्रायश्चित्तं विमर्शनम् ॥”

विमर्शोऽयः, पुं, (वि + च्छद् + घञ् ।) विचारणा । इति षटाधरः ॥ (यथा, कथाचरित्सागरे । २० । १२४ ।

“प्रलयः स्त्रीषु सुभ्याति विमर्शोऽपि विदुषा-

मपि ॥”

विमलं, स्त्री, (विगतो मलो यस्मात् ।) तारहेमद्विधास्तम् । तत्परसविशेषः । तत्पर्यायः । निर्मलम् २ खच्छम् ३ अमलम् ४ खच्छघातुकम् ५ । अस्य गुणाः । कटुत्वम् । तिक्तत्वम् । त्वग्दोषत्रयनाशित्वम् । रसवीर्यादौ तुल्यत्वम् । वेधे भिन्नवीर्यकलश्च । इति राजनिर्घण्टः ॥ (तथास्य शोषणमारणविधिः ।

“स्रजारनालतैलेषु गोदुधे कदली रसे । कौलत्ये कोद्रवकाये माचिके विमलनथा ॥ तुहुः मुरखकन्दस्थं स्वद्वेहरवर्षिणि । चारान्दलवक्त्रे चैव तैलसर्पिःसमन्वितम् ॥ पुटत्रयं प्रदातयं तनस्तु शोधितं भवेत् । जनीरस्य रसे खिमो मेघशङ्करैस्तथा । रम्भातोयेन वा पाच्यं घसं विमलशुद्धये ॥” इति विमलशुद्धिः ॥ इति वैद्यकरसेनसार-संयजे चारणमारणाधिकारे ॥

विमलं, चि, (विगतो मलो यस्मात् ।) निर्मलम् । तत्पर्यायः । वौघ्रम् २ । इत्यमरः ॥ प्रयत्नम् ३ । इति शब्दरत्नावली ॥ (यथा, रामायणे । २ । ४८ । १४ ।